

Зміст:

- Поганий настрій 9
 Гrrrrrrr 17
 Ажі голови краще,
 ніж одна 28
 Моя улюблена
 домашня тварина 42
 Моя смердюча
 улюблениця 54

Лікар Джуді Муді ... 60

Х. Д. Клуб 70

Найгірша подія 82

Точно найгірша
 подія 97

Найсмішніша подія 102

Колажі «Про мене» ... 116

Лейкопластир
 та морозиво 127

Поганий настрій

Джуді Муді не хотіла, щоб закінчувалося літо. Їй не подобалося щодня причісуватися. Їй не подобалося вчити правила правопису. І їй не хотілося сидіти поруч із Френком Перлом, який єсть клейстер.

Джуді Муді була не в гуморі.

Та ні – вона була в кепському гуморі. Гуморі злого обличчя. Навіть запах її нових «буркотливих» олівців із намальованими на них мармизками не міг підняти її з ліжка.

– Перший день школи! – проспівала мама. – Вставай і вдягайся.

Джуді Муді натягла на себе ковдру і накрила голову подушкою.

ЗАХИСТИ ПЛАНЕТУ

Ширяй,
як птаха

Граватна
колекцыя

Колекцыя
чучэек

- Джуді? Ти мене чуєш?
- Гrrr, – сказала Джуді.

Вона має звикати до нової парті і нового класу. На її новій парті не буде такої гарної наліпки з її іменем, як минулого року. Там був намальований броненосець. У новому класі не буде дикобраза Роджера.

І, з її удачею, вона знову сидітиме на першій парті, де пан Todd бачитиме всі її спроби передати записку її найкращому другові – Рокі.

Мамина голова знову з'явилася у кімнаті Джуді:

- І не забудь причесатися, добре?

Одна з найгірших речей, пов'язаних із першим шкільним днем, – це те, що після літа всі вдягають футболки, на яких написано «Діснейленд» чи «Морський світ», чи «Джеймстон: батьківщина Покахонтас». Джуді шукала у верхній шухляді комоду, у нижній шухляді і навіть у шухляді зі спідньою білизною. Та не могла знайти жодної футболки з написом.

Вона вдягла тигрячо-смугасті штани від піжами та однотонну футболку без напису.

— Вона вдягла піжаму! — сказав її брат, Стінк, коли Джуді спустилася зі своєї кімнати. — Ти не можеш одягнути піжаму до школи!

Стінк вважав, що він уже все знає, раз іде до другого класу. Джуді обпекла його одним зі своїх знаменитих пекучих поглядів.

— Джуді перевдягнеться після сніданку, — мовила мама.

— Я зробив яечню. Вона схожа на сонечко — якраз для першого дня школи, — сказав тато. — Якщо хочеш — можеш посыпти сухариками.

Яєчня Джуді зовсім не була схожа на сонечко — жовта серединка розтеклася. Джуді скинула своє желеподібне яйце на серветку, що лежала на колінах, а потім кинула під стіл Миші, їхній кішці.

— Літо скінчилось, а я так нікуди й не їздила, — поскаржилася Джуді.

— Ти їздила до бабусі Лоу, — заперечила мама.

— Але ж це поруч, у старій нудній Вірджинії. Я не їла хотдогів, не каталася на американських гірках, не бачила кита.

— Ти їздила на автівках, — зауважила мама.

— Дитячих. У торгово-розважальному комплексі, — відповіла Джуді.

— Ти ходила рибалити і з'їла акулу, — сказав тато.

— Вона з'їла акулу? — спитав Стінк.

— Я з'їла акулу? — запи-тала Джуді.

— Так, — відповів тато. — Пам'ятаєш рибу, яку ми купили, коли нічого не піймали?

— Я з'їла акулу! — зраділа Джуді Муді.

Джуді побігла у ванну і зняла футболку. Вона взяла товстий фломастер і намалювала акулу з велетенською пащекою і безліччю зубів. «Я З'ЇЛА АКУЛУ», — написала вона великими літерами.

Джуді побігла на автобус. Вона не чекала Стінка. Вона не чекала татових поцілунків чи маминих обіймів. Вона поспішала, щоб показати Рокі свою нову футболку з написом.

Джуді вже майже забула про свій поганий настрій, та побачила Рокі, який вправлявся у фокусах з картами на автобусній зупинці.

Він був вбраний у більшу на кілька розмірів біло-блакитну футболку з хитромудрими літерами і малюнком американських гірок.

— Тобі подобається моя нова футболка? — запитав Рокі. — Вона з луна-парку «Баш гарденс».

— Ні, — відрубала Джуді, хоча насправді їй дуже сподобалася футболка.

— А мені подобається твоя акула, — сказав Рокі.

Джуді промовчала, і тоді він запитав:

- Ти не в гуморі чи що?
- Чи що, — відповіла Джуді Муді.

Гррррррр

Коли Джуді Муді підходила до свого 3-«Т», там стояв її вчитель, пан Тодд, і за прошував усіх до класу.

— Доброго ранку, Джуді!

— Доброго ранку, пане Код, — відказала Джуді і тихенько захихотіла.

— Клас, будь ласка, повісьте рюкзаки на гачки і покладіть сумочки з обідами на полички, — сказав пан Тодд.

Джуді Муді оглянула клас.

— Чи є у вас дикобраз на ім'я Роджер? — запитала вона пана Тодда.

— Ні, але у нас є черепаха Таксон. Тобі подобаються черепахи?

Джуді любила черепах! Але вона вчасно спинила себе:

– Ні, я люблю жаб.

– Рокі, ти сидітимеш біля вікна, а ти, Джуді, – попереду праворуч, – повідомив пан Todd.

– Я знаю це, – зауважила Джуді, прямуючи до першої парті.

Вона оглянула свій новий стіл. На ньому не було наліпки з її іменем і броненосцем.

Вгадайте, хто сидів через прохід від неї? Френк, який-єсть-клейстер, Перл. Він зиркнув на Джуді, відтягнув назад великий палець настільки, що торкнувсяного зап'ястя. Джуді скрутила свого язика так, ніби на ньому лежав хотдог.

– Ти також любиш акул? – запитав Френк, передаючи Джуді маленький білий конвертик із її іменем.

З тих пр, як вони танцювали разом на якомусь святі у дитсадочку, цей хлопець ніяк не відчепиться від неї. У першому класі Френк Перл надіслав їй п'ять валентинок, у другому – пригощав кексиками на Хелловін, День

